

A HAZAFIÚI HÚSÉGRŐL

Hazánkban, fiúk, nem szabad csalódní,
mert olyan az, mint az édesanyánk.
Ugyanazt főzi folyton, s hajtogatja:
hogy ezt szeretjük. „Egyél még, fiam!”
Konyhájában ütött-kopott edények,
ami meg új, az tőlünk idegen.
Falán a régi esküvői képük,
„Ugye szép asszony voltam?” – kérdezi.
Sosem volt szép. De ne vegyétek észre.
Menjete el szépen, ne szóljatok.
A cipőnket nézhetjük nagy zavarban,
hogy csúnya asszony az édesanyánk.
S ha fényéynyire van már a szobája,
a távolságon hüledezni kár:
a lába közül bújtatok elő,
s a szaga végig ott lesz rajtatok.

Bertók László

EZ A POLITIKÁVAL ÁTITATOTT

Ez a politikával átitatott
ha-beleesél-elsodor,
ez a náthát, dühöt vagy áhítatot
kelteni képes házipor,

ez a mikor örökké ég a tető,
és múltó lángja, mint a nap,
ez a ganéval telt madáretető,
a vigyázz, a kutya harap,

ez a hogy fenekében is feje van,
s jaj, ha a hangja, a szaga,
ez a ha mikor már sok a nyugtalan,
durrant, hogy övé a haza...